

AKKERPUNCTUUR

PUNCTUARIUM EN AKSTEROGEN

Kreeg weer een paar prachtige speeltjes van de week, waarvan ik er alvast één of twee, misschien drie onder de loep neem. De eerste is een akoestische preamp van Jan Verwey (Die Jantjes toch!) uit Zaandam. Ik moet zeggen, dat ik al jaren geen oplossing weet (en ik lijk niet de enige) voor versterking van een Maccaferri of kopie, in mijn geval een Gitane D500, buiten een microfoon om. Door een maf toeval heb ik nog steeds een Jim Dunlop Acoustic element met ingebouwd microfoontje. Ooit van een vertegenwoordiger van Serlui, Ton Keverkamp, gekregen met de verzekering dat dit 't was. Hij had nog bijna gelijk ook, maar ik miste toch nog iets aan dat specifieke geluid, als ik hem akoestisch speelde. Bovendien bleek het element ook nog een te blikkerig geluid voor mijn oude Martin, dus niet echt bruikbaar. Maar uiteindelijk toch maar in de Martin geschroefd. Het is zo'n half magnetisch ding met een microfoontje erin, en met minuscuul kleine potmetertjes, waar de balans tussen de twee componenten mee geregeld kan worden. Dat friemelt wel aardig een eind weg, maar het beklijft niet echt.

Dus steek ik de plug met voorversterker van Jan Verwey in die Django kopie, de Gitane D500 met een B-Band element onder de brug, maar precies hetzelfde geklooi als met al die andere apparaatjes. Het verandert de hele klankkleur, dus ook het karakter van het instrument, waar je op eerste en tweede gezicht toch voor gaat. Maar dan komt 'ie!

Op mijn ouwe Martin, met dat specifieke middengebied en die Jim Dunlop, klinkt die preamp over m'n hifi boxen ongelooflijk warm. Het behoudt daarnaast dezelfde klankkleur (beetje fiedelen met de leknoei) als akoestisch. In deze formatie klinkt die combinatie walgelijk mooi, vooral met plectrum, wat ik helemaal al ongelooflijk vind, want meestal wordt het geluid schriller en lelijker. Hier totaal niet, werkelijk fenomenaal, dus dat biedt perspectief.

Voor de 'Grande Bouche' (D hole) en de 'Petit bouche' (oval hole) ga ik proberen die Dunlop zo gek te krijgen een element te bouwen, die in deze Django modellen past. Het blijkt een specifieke klank, waar ik stapelgek op ben. Ik denk, dat met een beetje mazzel, de wereld er door zal veranderen, want die andere Gadgets (apparaatjes) veranderen toch de klank te veel. Voor mijn Martin heb ik een prima Set-up in combinatie met de Verwey voorversterker gevonden, want dit is dus wel even een combinatie waar een 'geschrokken parkiet' de hik van krijgt. Dus...niet meteen naar de politie lopen hoor...Als dit uitlekt...oei!

Nog een nieuwe Byrdland variant (maar dan zonder parkiet) van Epiphone gechecked, waar door Marcus Van Engelen een nieuwe DiMarzio Eric Johnson element is ingebouwd. Dit element heeft dezelfde kenmerken als mijn oude DeArmond FilterTrons. Pickups, waar Gretsch en Gibson waarschijnlijk de Hickups van krijgen. De Epiphone in combinatie met deze DiMarzio's is een 'lutst' voor het oor EN oog. De afwerking van dit speeltje is bijzonder fraai, om niet te zeggen zelfs beter dan menig speeltje van de eerstgenoemde oude club, maar ho, ho niet pappie willen leren wippen, jongens!

Ikzelf zweer bij ouwe humbuckers. Ik vond in de 70's, 80's, 90's, etc. geen moer aan de elementen van DiMarzio (scheelde een hoop geld en gekloot). Dit echter, klinkt perfect. Ik weet niet wat deze mannen heeft bezield, maar ze klinken...klaar, punt, uit – goeie keuze Marcus!

Ah wel, tot meerdere glorie de Neerlandischen tuinfluiters ben ik vanaf overmorgen weer voor negen Gigs (ik mag niet langer van huis van m'n meiskes, en terecht) 'On the road' in Engeland, begeleid door de meest fantastische combinatie muzikanten, die dit landje te bieden heeft, vind ik. Ik ben erg trots op m'n huidige band. We hebben het afgelopen jaar nogal wat gewisseld. Uiteindelijk bestaat de band nu uit allemaal jonge topmusici, die volkomen schijt hebben aan vergane glorie. De muziek, die ik nu maak, waarderen en inspireren ze stuk voor stuk.

Voor de inspiratie drijft je voort om in deze stijl verder te gaan. Met eigen muziek op tour, niet terend op het verleden, wat wil je nog meer.

Zijnde Daar:

Wilbrand Meischke, basgitaar

'Papa' Coen Molenaar, Keyboards en

Marijn van den Berg, drums

Voor alle roddels in de band kijk je op mijn website www.JanAkkerman.nl

Groeten & C.U 2,

Jan

P.S. Zie ik nog een verhaaltje over mezelf in MusicMaker, waar ik toch op een slordige manier (en zonder mijn medeweten) gekwoot wordt. Vooral als ik over mijn nieuwe cd C.U. zeg: "het swingt als een oude schuurdeur in de wind.", dan is dat toch duidelijk wat anders als "het klinkt als een oude schuurdeur in de wind." Waarom sturen ze het toch niet even op?